

Am început să port ochelari în urmă cu 11 ani, odată cu admiterea la liceu. Îmi amintesc ca primii ochelari pe care i-am purtat erau atât pentru miopie cât și pentru astigmatism, fiind vorba de niște dioptrii de -0,5 la un ochi și de -0,75 la celălalt.

Am păstrat acei ochelari cam 4 ani, iar la următorii mi-au crescut dioptriile cu 0,5 pe fiecare ochi, scoțându-mi însă lentilele pentru astigmatism, rămânând deci doar cu lentile specifice miopiei.

Următoarea creștere de dioptrie a fost tot după aproximativ 4 ani ajungând la ochelari cu o dioptrie mai mare cu 0,25 la fiecare ochi, deci am purtat până la momentul intervenției ochelari cu dioptrie de -1,5 și -1,75, viciul real fiind însă de -2 și -2,5. Neavând însă pretenția să vad la 100% până la momentul operației am păstrat ochelarii cu dioptrii mai mici.

Hotărârea de a mă opera a venit pur și simplu, dorindu-mi să scap de disconfortul ochelarilor și de cel al lentilelor de contact cu care mai alternam în ultimii 2 ani. După un control la doctorul Horia Stanca la care am venit după ce auzisem foarte multe lucruri bune despre dumnealui, am fost ferm convins că mă voi lăsa pe mâini bune. Am ales împreună cu dumnealui tehnica TRANS PRK despre care mi s-a spus că nu prezintă riscuri, că este potrivită pentru corneea mea, dar că perioada de recuperare va fi un pic mai dură și pe o perioadă mai lungă.

Despre operație pot spune că a fost una extrem de simplă. Laserul a acționat cam 30 de secunde pe fiecare ochi, iar cu totul aproximez că am stat în sala de intervenții 7 minute. Nu am simțit nicio durere, singurul disconfort fiind la momentul finalizării intervenției când se face un lavaj cu un lichid pe care îl simți foarte rece. La început îmi făceam griji cu privire la clipit, însă totul se reglează cu acel suport pe care ti-l pune înainte, singura grija rămânând de a sta concentrat la indicațiile medicului și de a te uita în acea lumina verde.

Disconfortul post operator este unul suportabil (senzație de nisip în ochi asemenea celui de la o lentilă de contact uscată, mici usturimi și o mare sensibilitate la lumina care dispare treptat). Primele 3 zile sunt mai grele însă în niciun caz nu ai tendința de a „capitula” de durere.

Ținând cont că scriu acest text în ziua 5 de la operație și că probabil nu am făcut atât de multe greșeli de scriere, putem trage concluzia că intervenția a meritat și că deja vad aproape la fel de bine cum vedem cu ochelarii înainte de intervenție.

Daniel Lazăr